

остане нѣщо, да се яде и на утривята (17) Но колкото отъ месото на жертвата остане до третиятъ денъ да се изгара на огньтъ. (18) Ако ли се изяде нѣщо отъ месото на примирителната жертва въ третиятъ денъ, то оanzi който я приноси да не бъде приетъ. (19) Нито да му се виѣни за *жртвa*: нескверна ще бъде; и оanzi душа която би яла отъ нея да понесе беззаконие-то си. (19) И месото до което би се прикоснѣло нечистото нѣщо да се не яде: на огнь да се изгара. А за месото, всякой който е чистъ да яде месо: (20) и оanzi душа която като Рима нечистота на себе си яде отъ месото на примирителната жертва Господня, тази душа еда се истреби отъ людиятъ си. (21) И оanzi душа която би се прикоснѣла до нечистото нѣщо, до човѣкъ, до скотъ, до нечистото, или до фгдѣ нечистъ, и яде отъ месото на примирителната жертва Господня, тази душа еда се истреби отъ людиятъ си.

(22) И говори Господъ Моисею и рече: (23) Говори на Израилевитѣ снове и речи: (24) Да не ядете никаква тлѣстина, нито отъ говеда нито отъ овца нито отъ коза. (24) Тлѣстията на умрѣло, и тлѣстията на расквасано отъ зайръ, може да се употреби въ всяка друга потреба; но никакъ да не ядете отъ нея. (25) Защото който яде тлѣстия отъ добитъкъ отъ който се приноси жертва Господу, тази душа която би яла да се истреби отъ людиятъ си. (26) И ни въ една отъ класитѣ си еда не ядете никаква кръвь отъ птица или отъ добитъкъ. (27) Всяка душа която би яла каква да е кръвь, тази душа да се истреби отъ людиятъ си.

(28) И говори Господъ Моисею и рече: (29) Говори на Израилевитѣ снове и речи: (30) Който приноси примирителна жертва Господу, да донесе приносить си Господу отъ примирителната си жертва. (30) Съ своитѣ

си рѣцѣ да донесе Господнитѣ приношения: да донесе тлѣстията съ грядитѣ, ещито грядитѣ да се движатъ за приношение движимо прѣдъ Господа. (31) И священникътъ да изгара тлѣстията на оltарьтъ; а грядитѣ да бждѣт на Аарона и на синоветѣ му. (32) И десното бедро да дават на священникътъ като възвишаемо приношение отъ примирителнитѣ си жертви. (33) Който отъ Аароновитѣ снове принесе кръвьта на примирителното приношение, и тлѣстията, ще има десното бедро за свой дѣлъ. (34) Защото *назъ* зѣхъ отъ Израилевитѣ снове, отъ примирителнитѣ имъ жертви, грядитѣ на движимото приношение и бедрото на възвишаемото, и дадохъ ги на Аарона священникътъ и на синоветѣ му, за вѣчно узаконение отъ Израилевитѣ снове. (35) Това е длъжъ на Аароновото помазание и на помазанието на синоветѣ му отъ приношенията Господни, въ който денъ ги прѣдстави за да священствуватъ Господу. (36) което заповѣда Господъ да имъ се дава отъ Израилевитѣ снове *нат* който денъ ги помага: това е вѣчно узаконение въ родовѣтъ имъ.

(37) Този е законътъ на всесъжжеието, на хлѣбното приношение, и на приношението за грѣхъ, и на приношението за прѣстѣпление, и на посвященията, и на примирителната жертва. (38) който заповѣда Господъ Моисею на Синайската гора когато на Синайската пустиня заповѣда на Израилевитѣ снове еда приносятъ Господу приноситѣ си.

ГЛАВА 8.

И говори Господъ Моисею и рече: (2) Аземъ Аарона и синоветѣ му съ него, и обдежитѣ и маслото на помазанието, и ювецитѣ на приношението за грѣхъ, и двата овна, и козьтъ на бескасенитѣ; (3) и

о Числа 18: 27.
н Гл. 11: 10, 11, 41.
19: 7.
р Гл. 15: 3.
е Бит. 17: 14.
т Гл. 12 и 13 и 15.
у Гл. 11: 24, 28.
ф Пез. 4: 14.
с Ст. 20.
и Гл. 3: 17.

ч Бит. 9: 4. Гл. 3: 17.
17: 10—14.
ш Гл. 3: 1.
и Гл. 3: 2, 4, 9, 14.
е Исх. 29: 24, 27.
Гл. 8: 27, 9: 21.
Числа 6: 20.
и Гл. 3: 5, 11, 16.
с Ст. 34.
н Ст. 34. Гл. 9: 21.

Числа 6: 20.
н Исх. 29: 28. Гл.
10: 14, 15. Числа
18: 18, 19. Втор.
18: 3.
н Исх. 40: 13, 15.
Гл. 8: 12, 30.
и Гл. 6: 9.
и Гл. 6: 14.
а Гл. 6: 25.

с Ст. 1.
е Исх. 29: 1. Гл.
6: 20.
с Ст. 11.
д Гл. 1: 2.
а Исх. 29: 1—3.
с Исх. 28: 2, 4.
е Исх. 30: 24, 25.